

Imunní bude kdo? Moskevský proces jako sen Vladimíra Bukovského

Lubomír Bombík
ARCHITEKT

Vladimir Bukovsky, Obituary, World news, The Guardian

Měl to být proces na způsob norimberského, odsuzující nejkrvavější ideologii všech dob do horoucích pekel. Vladimír se ho nedočkal. Proč? Odstupme, abychom obraz viděli celý. Snad ještě není pozdě.

Marx

Nepochybně znal propast mezi tržním hospodářstvím a „komunistickým projektem“. Proto chtěl revoluci na celém světě najednou. „Ráj na Zemi“ měl přijít skrze vyvraždění podnikatelů, od zemědělců po bankéře. Nazval to „diktaturou proletariátu“ (proletář = námezdní dělník, žijící bez majetku na okraji společnosti. Ten, kdo „nemá co ztratit“, ztroskotanec, loser.) Svoje náboženství Marx zaklínal vědeckostí a nevyhnutelností. Co jej vedlo k této apokalyptické vizi, je otázkou pro psychologa. Sám pocházel z bohaté rodiny a jeho učení je vykládáno jako vzpoura proti otci, proti stávajícímu pořádku, proti kontinuitě.

Lenin

Stižen syfilidou neztrácel čas a od salonního tlachání přistoupil k akci. Po ovládnutí Ruska měl být komunismus postupně rozšířen do celého světa. Výsledek měl být stejný: superstát od severního pólu k jižnímu. Během 50 let bolševici svůj režim exportovali do **50 zemí** na všechny kontinenty. „**Vývoz revoluce**“ spočíval v dodávkách zbraní, poradců, výcviku a financování teroristů. Přírodní bohatství, nakradený majetek a práce otroků se zdály být bezednými zdroji. „Reálný socialismus“ stál život **sto milionů lidí!** Pás jejich rakví by ovinul Zeměkouli téměř dvakrát...

Debaki

Marxovy ekonomické vize končily hladomorem a rozvratem. Za přínosy k tržní ekonomii bylo uděleno padesát **Nobelových cen**, za politickou ekonomii žádná. Pokusem o „**centrální řízení trhu**“ (což je protimluv) byla perestrojka končící fiaskem a rozpadem poslední koloniální říše. Jen Čína od 70. let zkouší kombinaci trhu a centrálního plánování. Ani trest smrti ale soudruhům nebrání v korupci a nepotismu. Politická ekonomie patří definitivně do muzea absurdit 19. století. Stejně jako vyhlaná „rovnost všech“. Jakápak rovnost mezi klanem hrdlořezů (či jejich potomků) a jejich poddanými?

S konečnou platností nejde o „chybu realizace“, ale teorie! Komunou může být malá skupina lidí, nikoliv státy a kontinenty. Bez demokratické kontroly a obměny moci je výsledek týž: po falešných vizionářích přicházejí řezníci, po nich hlupáci, úpadek a kolaps. Budoucnost se nekoná.

Co zbylo z marxismu

Po ekonomickém a ideovém krachu marxismus přiznal svou podstatu: je to návod, jak uchvátit moc: radikalizací **lůzy**, ošálením **důvěřivých občanů**, vyvražděním oponentů a ukradením jejich majetku. Sebezruďnější režim je pak zevnitř téměř nesaditelný. Podvedení občané procitnou, ale pozdě. Cesta zpět je překvapivě svízelná.

Nelze už zastírat, že dnešní Rusko a Čínu ovládají mafie, spolupracující s lokálními mafiemi kdekoliv na světě. To je globální organizovaný zločin pod ochranou jaderných zbraní. Smutný a děsivý konec jedné utopie.

Nelze nezmínit podíl okolností na komunistické tragédii: koloniální minulost velmocí, překotný vývoj průmyslu, dvě světové války, německá podpora bolševiků v roce 1917, Versailleská smlouva, Mnichov, pakt Molotov-Ribbentrop atd. Všechno to jsou dobově podmíněné a poučné chyby, nemohou ale sloužit za omluvu zločinů komunismu.

To, že se bolševickou nemoc podařilo zbrzdit, je z 80 % zásluhou Spojených států, jediné demokratické supervelmoci. Jmenujme Marshallův plán, rozmístění vojsk, války v Koreji, Vietnamu, akce ve Střední a Jižní Americe, studenou válku, Reaganovo uzbrojení SSSR, řešení Kosova, odstranění Hussainova a Kaddáfího režimu a dnešní (silně diskutované) nasazení v zemích od Afghánistánu po Libyi. Za bolševika koloval vtíp: „USA se neustále vměšují do vnitřních záležitostí Sovětského svazu ... a to na celém světě.“ Bez nadsázky USA (i přes problémy) zachraňují světovou demokracii.

Život po životě

Studená válka skončila, komunismus je mrtev. Opravdu? Podle Bukovského zločinci měli být potrestáni a Rusko mělo projít katarzí stejně jako Německo po Norimberku 1946! Proč se tak nestalo?

Protože do Ruska nebyl nový režim dosazen zvenčí jako v Německu. Sovětský svaz se zhroutil sám, aspoň to tak vypadalo. Západ se klepal hrůzou před hrozícím rozpadem atomové velmoci (viz **Černobyl**) a s úlevou skočil na špek Gorbačovovi, kterého podporoval do poslední chvíle, i proti reformátorům (**Bukovskij**). Teprve po letech vyšel najevo kolosální **podvod**: perestrojka nebyla zaváděním trhu, srpnovému „puči“ Gorbačov pomohl, Jelcin neudělal nic pro efektivitu privatizace a až všechno zpackal, určil za svého **nástupce** zcela neznámého důstojníka KGB **Putina**, výměnou za beztrestnost. Jelcinův favorit Němcov byl odstaven a později zastřelen, největší stát na světě uchvátila KGB s kontinuitou k Leninově Čece, disponující desetimilionovou **sítí agentů** a přátel po celém světě. Bezobsažnost nového režimu dokládá seznam oprášených symbolů: carská rodina, Stalin, pravoslavná církev, fašizující gang motorkářů, rudá armáda, co bylo po ruce. Kremelským úběžníkem je obraz nepřítel.

A tak „zombie komunismu“ znovu obchází Západ. Bez rudých praporů a „skvělých zítřků“. Pomalu se smráká: po krizi irské a portugalské přišla krize eura, teroristické útoky v Paříži, Londýně, Bruselu, Manchesteru, Nice, Bostonu a Mnichově, řecká krize, pád polského vládního letadla, vraždy zakázanými látkami na cizím území, **Islámský stát**, anexe Krymu, války na Kavkaze, v Gruzii, na Ukrajině, v Sýrii a dalších státech kolem Evropy, uprchlíci, brexit, nepokoje v Katalánsku, provokace v Pobaltí, pseudopuč v Turecku, atd., kyberútoky a trollování nepočítaje. Ruští oligarchové skupují nemovitosti na povel: tu v Londýně, jindy v Barceloně nebo v Praze. Situace se rok za rokem zhoršuje. Spojené státy jsou rozděleny na dva tábory a zčistajasna je sužují rasové nepokoje a obskurní kampaně. A navrch – **podivná** globální pandemie, ke které vůbec nemuselo dojít...

Původ chaosu je zřejmý. Téměř vše to jsou projevy Gerasimovovy „hybridní války“. Západ ohrožuje neoficiální koalice Ruska, Číny a islamistů. Podle Bukovského „Kdyby na Lubjanku v Moskvě dopadly dvě rakety, světový terorismus by se snížil o 80 %.“ Podobně podle Porošenka „Za vším zlem na Zemi hledej Rusko“. Bolševici znají všechna bolavá místa nedokonalého světa a bez skrupulí je napadají s výhodou překvapení, načasování a prolhanosti. Dříve ve jménu „boje za skvělé zítřky“, po krachu komunismu nepokrytě za zájmy oligarchizovaného Ruska. Nárůst přifouknutých problémů je zarážející. Záludnou metodou je **infiltrace a podpora všech soupeřících skupin**: v Sýrii, Libyi, EU, USA, všude! Cílem je vytvořit chaos, který pak snadno ovládnou. Jinou metodou je dichotomické rozdělení společnosti na dvě znepřátelené skupiny, které spolu přestanou komunikovat a začnou se nenávidět (**A. Alvarová**).

Střední třída

Zdravá politika osciluje mezi umírněnou levicí a pravicí, vyhýbaje se extrémům. Zásadní roli tedy v demokracii má široká střední třída (od řemeslníků, zemědělců a živnostníků přes lékaře, učitele, advokáty po střední podnikatele), která přirozeně spojuje nejchudší s nejbohatšími. Demokracie je příležitostí pro každého, kdo se přičiní, pro potřebné je tu záchranná sociální síť. Populismus je spiknutí nejbohatších s nejchudšími – **proti střední třídě!** Vznik oddělených kast je začátkem dlouhého umírání státu.

Umírnění, radikálové a užiteční idioti

Bohužel, v praxi se umírnění a radikálové špatně rozlišují, zlo se umí maskovat dobrem.

Je-li řeč o rušení soukromého vlastnictví, hranic mezi státy, o mlhavé „rovnosti všech lidí“, o konci vykořisťování, o boji za odzbrojení, pozor! Jste nepochybně u radikálů! Ptejte se: Komu mají tyhle výkřiky sloužit? Kdo to platí? (A. Alvarová: „Práva pedofilů může hájit opravdu snad jen agent KGB“.)

Naopak je-li řeč o solidaritě, záchranné sociální síti, spravedlivé odměně za práci, zlepšování podmínek, přiměřené ochraně menšin, jste u levice umírněné. Diskuse je o výši daní, způsobu jejich přerozdělení apod. Více rozumu, méně živelných emocí.

Stát postavený zároveň na soutěži i solidaritě snad nikdo rozumný nezpochybňuje. Politická témata jsou primárně neutrální, teprve člověk jim dodává punc: pravicový, levicový, extrémistický, populistický, naivní. Příkladem je téma ochrany životního prostředí, které je především o zodpovědnosti k příštím generacím, jen zčásti je zneužíváno zřejmě ovlivněnými radikály (v čí prospěch asi???)

(Winston Churchill: „Kdo není ve dvaceti levičák, nemá srdce. Kdo je levičák ve čtyřiceti, nemá rozum.“)

Umírněná levice by se měla jasně distancovat od marxismu a jeho nových převtělení, tak jako se společnost distancovala od nacionálního socialismu. Západní salonní levičáci by měli vzít na vědomí, že „země, kde zítra znamená včera“ existuje jen v jejich hlavách. Sami by měli poznat, jak svými novými -ismy dělají užitečné idioty režimům, které si to nezaslouží.

Co vede J. P. Junkerse a další k obdivu marxismu? Nevím. Motivace bývají trojího druhu: PŘESVĚDČENÍ, ODMĚNA nebo VYDÍRÁNÍ. Po debaklu marxismu se namísto prvního důvodu nabízí pouze úbytek šedé kůry mozkové... A odměna nemusí být jen peníze nebo postavení, někomu stačí pět minut slávy...

Několik poznámek na závěr

- Žádná lidská činnost se neobejde bez chyb, je třeba je hledat a odstraňovat. Čím později, tím vyšší bude účet.
- Současná pandemie je možná trest za naivitu a nedůslednost... Knihu o „Pekingském procesu“ už nenapiše Vladimír, snad někdo jiný. Zatím čtěte M. Pillsburyho **Stoletý maraton**, o tom, jak chce Čína v roce 2049 vystřídat USA ve světové hegemonii.
- Na hybridní hrozby platí „hybridní obrana“: sledování toků peněz, mezinárodní odpověď na mezinárodní zločin, stažení strategických výrob domů (včetně roušek), kontrola vnějších hranic (EU, USA), sledování podezřelých lidí, firem, aktivit, odhalování kdo je kdo, kyberobrana, odhalování desinformací a především konec fosilních paliv a kontrola businessu s postkomunistickými diktaturami. Leninova myšlenka „oběsit kapitalisty na jejich vlastních provazech“ je stále živá.
- Stát nesmí zlenivět, ani za Zemana a Babiše... Aktivita občanů je znovu IN.
- Fašismus, komunismus a koronavirus mají na civilizaci jeden pozitivní dopad: část společnosti se proti nim stává imunní. To zabrání dalšímu šíření infekce.